T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2015 / 761
KARAR NO : 2015 / 778
KARAR TR : 30.11.2015

ÖZET: Davalı belediyede 4857 sayılı Kanun gereğince görev yapmakta iken, 5620 sayılı "Kamuda Geçici İş Pozisyonlarında Çalışanların Sürekli İş Kadrolarına veya Sözleşmeli Personel Statüsüne Geçirilmeleri, Geçici İşçi Çalıştırılması ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkındaki Kanun" gereği 5393 sayılı Belediyeler Kanunu'nun 49. maddesi kapsamında tam zamanlı sözleşmeli personel kapsamında çalışmaya devam etmesinin ardından emekliye ayrılan davacının, hizmet akdine dayalı işçi statüsünde çalıştığı döneme ilişkin hak ve alacakları dikkate alınmadan eksik ödenen emekli ikramiyesinin faizi ile birlikte ödenmesi istemiyle açtığı davanın İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : B.K.
Vekili :Av.M.K.
Davalı : Sincan Belediye Başkanlığı
Vekili : Av. U.İ.

O L A Y : Davacı vekili, dava dilekçesinde özetle; davacının, davalı Sincan Belediyesi'nde 4857 sayılı Kanun'a tabi olarak görev yapmakta iken 5620 sayılı Kanun gereğince kendisine yapılan tebliğe istinaden 06.07.2007 tarihli dilekçesi ile 5393 sayılı Belediyeler Kanunu'nun 49. maddesi kapsamında 4857 sayılı Yasa'ya tabi olarak çalıştığı sürelerdeki fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla tam zamanlı sözleşmeli personel statüsüne geçtiğini, bu tarihten sonra sözleşmeli personel statüsünde çalıştığını ve emeklilik nedeniyle 14.06.2012 tarihi itibariyle ilişiğinin kesilerek davacıya 23.221,04 TL tazminat ödendiğini ve davacı tarafından fazlaya ilişkin talep hakları saklı tutulmak suretiyle ihtirazı kayıtta bulunarak ödenen meblağın alındığını; davacıya tazminat ödenirken önceki statüsüne ilişkin ücret ve diğer mali-sosyal hakların nazara alınmaksızın tazminat alacağında kesintiye gidildiğini, davacıya önceden kıdem tazminatı ödenmediğini, önceki statüden doğan hak ve alacakları ile İş Kanunu ve Hizmet Sözleşmesi'nden doğan hak ve alacakları dikkate alınmadan eksik ödeme yapıldığını, davacıya ikramiyesinin işçi statüsünden ödenmesi gerekirken memur olarak değerlendirilip ödeme yapılması işleminin haksız olduğunu belirterek; 1.000 TL eksik ödenen emekli ikramiyesinin faiziyle birlikte davalıdan tahsili istemiyle adli yargıda dava açmıştır.

SİNCAN İŞ MAHKEMESİ:24.01.2013 gün ve E:2012/601 K:2013/11 sayılı kararında; "5393 Sayılı Belediyeler Kanunu'nun 49/3 maddesinde "Belediye ve bağlı kuruluşlarında norm kadroya uygun olarak çevre sağlık, veterinerlik, teknik, hukuk, ekonomi, bilişim ve iletişim, planlama, araştırma ve geliştirme, eğitim ve danışmanlık alanlarında, avukat, mimar, mühendis, şehir ve bölge plancısı, çözümleyici ve programcı, tabib, uzman tabib, ebe, hemşire, veteriner, kimyager, teknisyen ve tekniker gibi uzman ve teknik personel yıllık sözleşme ile çalıştırılabilir, sözleşmedeki personel eli ile yürütülen hizmetlere ilişkin boş kadrolara ayrıca atama yapılamaz. Bu personelin yürütecekleri hizmetler için ihdas edilmiş kadro unvanının gerektirdiği nitelikleri taşımaları şarttır. Bu fıkra uyarınca sözleşmeli olarak istihdam edileceklere ödenecek net ücret söz konusu kadro ünvanı için birinci derecenin birinci kademesi esas alınmak suretiyle 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu'na göre tespit edilecek her türlü ödemeler toplamının net tutarının %25 fazlasını geçmemek üzere Belediye Meclisi kararı ile belirlenir Genel hükümlere göre birinci dereceden kadro ihdas edilemeyen kadro unvanları için o kadro unvanından ihdası yapılmış en yüksek kadro derecesinin birinci kademesi esas alınır ve yapılacak ödemenin azami tutarı belirtilen usule göre tespit olunur. Bu fıkra hükümlerine göre çalıştırılacak personel için İç İşleri Bakanlığı ünvanlar itibariyle sınırlama getirilebilir" kuralı öngörülmüş aynı maddenin 5. fıkrasında "3. ve 4. fıkra hükümleri uyarınca çalıştırılacak personele her ne ad adı altında olursa olsun sözleşme ücreti dışında herhangi bir ödeme yapılamaz ve ücret mahiyetinde aynı veya nakdi menfaat temin edilmez. Bu personel hakkında bu kanunda düzenlenmeyen hususlarda vize şartı aranmaksızın 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4/B fıkrasına göre istihdam edilenler hakkındaki hükümler uygulanır. Bu personele ait sözleşme örnekleri sözleşmenin imzalanmasını izleyen 30 gün içerisinde İç İşleri Bakanlığı'na gönderilir" hükmüne yer verilmiştir.

Dosyanın bütün olarak incelenip değerlendirilmesinde; davacı davalı bünyesinde 4857 Sayılı Yasaya tabi işçi olarak çalışırken 5393 Sayılı Belediyeler Kanunu 49. maddesi kapsamında 5620 Sayılı Kanun gereğince dilekçe vermek suretiyle 4857 Sayılı Yasa kapsamından çıkarak tam zamanlı sözleşmeli personel statüsünde tekniker olarak çalışmaya devam etmiştir. 14.06.2012 tarihinde ise bu statü de iken emekli olmuştur. Emeklilik nedeniyle kendisine

02.07.2012 tarihinde 23.221,04TL iş sonu tazminatı ödenmiştir. Mahkememize açılan dava ile iş sonu tazminatı olarak ödenen ikramiyenin işçi statüsünden ödenmesi gerekirken memur olarak değerlendirilerek işlem yapıldığı ve eksik ödeme de bulunulduğu iddia olunmaktadır. Bu haliyle davacı talebinin işçi olarak çalıştığı döneme ilişkin açılmış kıdem tazminatı davası olarak kabulü mümkün değildir. Davacının emekli olduğu tarihte statü hukukuna tabi kamu çalışanı olduğu anlaşılmaktadır. Zira 5620 sayılı kanundan yararlanarak tam zamanlı sözleşmeli personel olarak çalışmaya devam etmiş 5393 Sayılı Kanun'un 49 maddesi gereğince bu statüde çalışanlar için 657 Sayılı Devlet Memurları Kanun'un 4/B maddesine göre istihdam edilenlere ilişkin hükümlerin uygulanacağı açıktır. Davacı bizzat kendi talebi ile 06.07.2007 tarih ve 10839 sayılı dilekçesi ile iş sözleşmesinden sözleşmeli personel statüsüne geçirilmeyi talep etmiştir ve bu hususta sözleşme imzalamıştır. Taraflar arasında imzalanan tam zamanlı sözleşmeli personele ilişkin hizmet sözleşmesine göre çalışırken davacı emekli olduğundan davanın konusu gereği idari sözleşme niteliğindeki bu sözleşmeden kaynaklanan davacı talebi ile ilgili uyuşmazlığın çözüm yeri idari yargı olduğundan ve mahkememiz görevli bulunmadığından mahkememizce yargı yolunun caiz olmaması nedeniyle dava şartı yokluğundan davanın reddine dair aşağıdaki gibi karar verilmiştir..." şeklindeki gerekçe ile davanın yargı yolunun caiz olmaması nedeniyle 6100 sayılı HMK'nun 114-b ve 115.maddeleri uyarınca dava şartı yokluğu nedeniyle reddine karar verilmiş ve verilen karar kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez, aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 7. İDARE MAHKEMESİ 16.07.2014 gün E:2013/296 K:2014/1165 sayılı kararında; "…2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesinin (1-a) bendinde iptal davaları idari işlemler hakkında yetki, şekil, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan davalar olarak tanımlanmış, 14. maddesinin 3/(a) bendinde, dava dilekçelerinin görev ve yetki yönünden ilk incelemeye tabi tutulacağı; 15. maddesinin l/(a) bendinde de, Danıştay veya idare ve vergi mahkemelerince 14. maddenin 3. fikrasında yazılı hususlarda kanuna aykırılık görülürse, 14. maddenin 3/(a) bendine göre, adli ve askeri yargının görevli olduğu konularda açılan davaların reddine karar verileceği kurala bağlanmıştır.

İdari davalardan olan iptal davalarının konusu, idarenin idare hukuku alanında, tek taraflı irade açıklamasıyla kesin ve yürütülmesi zorunlu nitelikte tesis ettiği idari işlemlerdir.

İdareler yürüttükleri kamu hizmetinin gereği olarak idare hukuku alanında olduğu kadar özel hukuk alanında da faaliyet göstermektedirler. Dolayısıyla bir işlemin idare tarafından tesis edilmesi tek başına idari yargının görev alanına ilişkin bir ölçüt olmayacak, bu işlemin idare hukuku alanında ve tek taraflı irade açıklamasıyla kesin ve yürütülmesi zorunlu nitelikte tesis edilip edilmediğinin de araştırılması gerekecektir.

İşçi - işveren ilişkileri özel hukuk alanında olup, idarenin İş Kanunu'na göre düzenlenmiş ve tarafı olduğu hizmet akdine dayalı hak ve sorumluluklarıyla ilgili işlemlerinin idari işlem olarak kabulü mümkün bulunmamaktadır.

Davada; davacının 5620 sayılı Kanun hükümleri uyarınca Tekniker olarak Sözleşmeli Personel statüsüne geçmeden önce ve hizmet aktine dayalı İşçi statüsünde çalıştığı döneme ilişkin ve idare tarafından işveren sıfatıyla kıdem tazminatı ve İş Kanunu'ndan kaynaklanan diğer alacakları alanında tesis edilen işlemlerinin iptali istenildiğinden, uyuşmazlık idari yargının görev alanında bulunmamaktadır..." şeklindeki gerekçe ile davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 14/3-a ve 15/1-a maddeleri uyarınca davanın görev yönünden reddine karar vermiş ve verilen karar kesinleşmiştir.

Davacı vekili idari ve adli yargı yerlerince verilmiş olan görevsizlik kararları nedeniyle oluştuğunu ileri sürdüğü olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi istemiyle başvuruda bulunmuştur.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 30.11.2015 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME:Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, idari ve adli yargı dosyalarının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak davacının istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece Uyuşmazlık Mahkemesine gönderildiği ve usule ilişkin işlemlerde herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Filiz BUDAK'ın, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Uğurtan ALTUN ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davalı belediyede 4857 sayılı Kanun gereğince görev yapmakta iken, 5620 sayılı "Kamuda Geçici İş Pozisyonlarında Çalışanların Sürekli İş Kadrolarına veya Sözleşmeli Personel Statüsüne Geçirilmeleri, Geçici İşçi Çalıştırılması ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkındaki Kanun" gereği 5393 sayılı Belediyeler Kanunu'nun 49. maddesi kapsamında tam zamanlı sözleşmeli personel kapsamında çalışmaya devam etmesinin ardından emekliye ayrılan davacının, hizmet akdine dayalı işçi statüsünde çalıştığı döneme ilişkin hak ve alacakları dikkate alınmadan eksik ödenen emekli ikramiyesinin faizi ile birlikte ödenmesi istemiyle açılmıştır.

4.4.2007 tarih ve 5620 sayılı "Kamuda Geçici İş Pozisyonlarında Çalışanların Sürekli İşçi Kadrolarına Veya Sözleşmeli Personel Statüsüne Geçirilmeleri, Geçici İşçi Çalıştırılması İle Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun" un (RG.21.4.2007, Sayı:26500) "Geçici işçilerin sürekli işçi kadrolarına veya sözleşmeli personel statüsüne geçirilmesi" başlıklı 2. maddesinin (1) no'lu fıkrasının (a) bendinde "Bu Kanunun 1 nci maddesinin (a) bendinde belirtilen idarelerde fabrika, şantiye, atölye, çiftlik, arazi gibi işçi istihdamının zorunlu olduğu yerlerde işçiler eliyle gördürülmesi gereken işlerde fiilen çalışanlar sürekli işçi kadrolarına, bunların dışında kalan geçici işçiler ise 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesinin (B) fıkrası hükümleri uyarınca sözleşmeli

personel pozisyonlarına… geçirilir…" denilmekte; aynı maddenin (10) no'lu fıkrasında "Sözleşmeli personel statüsüne geçirilenlere iş mevzuatına göre herhangi bir tazminat ödenmez. Bu personelin önceden kıdem tazminatı ödenmiş süreleri hariç, kıdem tazminatına esas olan toplam hizmet süreleri, 657 Sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) fıkrasında belirtilen iş sonu tazminatına hak kazanmada ve hesabında dikkate alınır." hükmü yer almaktadır.

Aynı Kanunun 4 üncü maddesi ile 657 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) fıkrasına eklenen 3 üncü paragrafta ise "sözleşmeli personel seçiminde uygulanacak sınav ile istisnaları, bunlara ödenebilecek ücretlerin üst sınırları ile verilecek iş sonu tazminatı miktarı, kullandırılacak izinler, pozisyon unvan ve nitelikleri, sözleşme fesih halleri, pozisyonların iptali, istihdamına dair hususlar ile sözleşme esas ve usulleri Devlet Personel Başkanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca belirlenir…" denilmektedir.

Yukarıda açıklanan mevzuat hükümleri uyarınca ve isteği üzerine, davacının 4857 sayılı Kanuna tabi "işçi" statüsünde davalı Belediyede görev yapmaktayken, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4 üncü maddesinin (B) fıkrasında belirtilen "sözleşmeli personel" (kamu görevlisi) statüsüne geçirildiği, 6.7.2007 tarihli dilekçesi üzerine vaki bu statü değişikliğinin 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1.10.2008 tarihinden önce gerçekleştiği, 657 sayılı Kanunun 4/B maddesinde sözleşmeli personel statüsünde görev yapanlara ödenmesini öngördüğü "iş sonu tazminatı" nın ise gerçekte 5434 sayılı Kanuna tabi kamu görevlilerine ödenecek "emekli ikramiyesi" nin farklı bir adlandırılması mahiyetini taşıdığı, "sözleşmeli personel" statüsüne geçirilmeyle birlikte 5434 sayılı T.C.Emekli Sandığı Genel Müdürlüğüyle (başvuru tarihi itibariyle 5510 sayılı Kanunun 4/C maddesi uyarınca sigortalı olarak Sosyal Güvenlik Kurumuyla) ilişkilendirilmesi gerektiğinden; istekle emekliye ayrıldığı 14.6.2012 tarihinde "iş sonu tazminatı" nın (emekli ikramiyesinin) 657 ve 5434 sayılı Kanunlar uyarınca ve 5620 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin (10) no'lu fıkrasının öngördüğü esaslar dahilinde kendisine ödendiği, 5393 sayılı Belediye Kanununun "Norm kadro ve personel istihdamı" başlıklı 49 uncu maddesinin de açıklanan bu somut durumu ortaya koyduğu, dolayısiyle emekli ikramiyesinin (iş sonu tazminatının) önceki işçi statüsündeki hizmeti dikkate alınmadan noksan ödendiği yolundaki davacı iddiasının, anılan mevzuat hükümleri dikkate alınarak değerlendirilmesi gerektiği anlaşılmaktadır.

31.5.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı Kanunlar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur'lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur'luları), tarım işlerinde ücretle çalışanlar, (Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır. 5510 sayılı Kanunun iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarih ve E: 2006/111, K: 2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanunun birçok maddesi ile birlikte, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan (başta 4/c maddesi) hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanunla 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanuna eklenen Geçici 1 nci ve Geçici 4 ncü maddelerle, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanunun 4 ncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında olanlar (memurlar ile diğer kamu görevlileri) ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanunun kimi hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 30.3.2011 tarih ve E: 2008/56, K:2011/58 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

5510 sayılı Kanunun 101 nci maddesinde yer alan "…bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı: 28184) davayı redle sonuçlandırmakla birlikte; söz konusu kararın Mahkememiz önündeki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde şu gerekçeye dayandırmıştır: "…5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir… Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir. Ancak, yukarıda açıklandığı üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulanan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyuşmazlıklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır…" Yukarıda sözü edilen mevzuat hükümlerinin ve Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacakları gibi bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümlerinin uygulanmaya devam edileceği; ancak, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu

görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5434 sayılı Kanunun değil 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

Kaldı ki; T.C. Anayasası'nın 158.maddesindeki "…diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır " hükmü uyarınca Anayasa Mahkemesi kararının bu uyuşmazlığın çözümünde esas alınacağı tartışmasızdır.

Bu durumda, 5510 sayılı Yasanın yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanuna göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden Sosyal Güvenlik Kurumunca tesis edilen işlem ve yapacağı muamelelerin "idari işlem" ve "idari eylem" niteliğini korumaya devam edeceği, dolayısıyla, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2/1-a maddesinde belirtilen idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları kapsamında bulunan, 5754 sayılı Yasanın yürürlüğe girdiği tarihten önce, sözleşmeli personel (kamu personeli) olan davacının, hizmet akdine dayalı işçi statüsünde çalıştığı döneme ilişkin hak ve alacaklar dikkate alınmadan eksik ödenen emekli ikramiyesinin ödenmesi istemiyle açtığı davanın; 5434, 5620 ve 657 sayılı Kanun hükümleri dikkate alınarak çözüme kavuşturulacağı gözetildiğinde; idari yargı yerinde görüleceği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle davanın görüm ve çözümü idari yargı yerinin görevine girdiğinden, Ankara 7. İdare Mahkemesinin 16.07.2014 gün ve E:2013/296 K:2014/1165 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 7. İdare Mahkemesinin 16.07.2014 gün ve E:2013/296 K:2014/1165 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 30.11.2015 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar	Ali	Yusuf Ziyaattin	Alaittin Ali
ÖZGÜLDÜR	ÇOLAK	CENİK	ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Mehmet	Yüksel
AYDIN	AKBULUT	DOĞAN